

בכורות פרק ד עד כמה דף כט

מקבל שכר בשיעור שהיה מסכים להתבטל מעבודתו ובמקומה לדון או להעיד או להזות.

אדם החשוד להטיל מום בבכור אסור לקנות ממנו בשר ואפילו בשר צבי שדומה לעגל, ואסור לקנות ממנו עורות שאינם מעובדים שמא הוא של בכור אבל מותר לקנות ממנו עורות מעובדים שבוודאי לא היה משקיע בעורות שייתכן שישמעו על כך שהם אסורים ויחייבוהו לקוברם, ר"א אומר שקונים ממנו עורות של נקיבה משום שהדבר ניכר אבל ת"ק אסר שמא יחתוך את אזור הזכרות בעור ויאמר שהוא של נקיבה, ואין קונים ממנו צמר למרות שניקהו וליבנו שאין בו טרחה יתירה אבל קונים ממנו צמר טווי או בגדים אפילו מצמר לא טווי שלא היה טורח בדבר שייתכן שיחייבוהו לקוברו.

החשוד על השמיטה לא קונים ממנו פשתן אפילו סרוק שאין בו טרחה יתירה, אבל קונים ממנו פשתן טווי או בגד ארוג אפילו מפשתן לא טווי היות וטרח בו.

החשוד למכור תרומה בשם חולין, ר' יהודה גזר שלא לקנות ממנו אפילו מים ומלח שבוודאי אינם תרומה היות וחשוד להכשיל באיסור דאוריתא, ר' שמעון לא אסר אלא בדברים שייתכן שהם תרומה ואפילו תבשילים שמעט מהם תרומה, מעשה בטבח שהיה חשוד למכור חלב (שומן אסור) בחזקת שהוא שומן מותר ואסרו חכמים לקנות ממנו אפילו אגוזים משום שהיה מחלק אגוזים לילדי טבחים שיגנבו מאביהם חלב.

אסור ליטול שכר בעבור ראיית מומים בבכור לדעת אם יש בו מום ומותר לשוחטו, והנוטל שכר אסור לשחוט על פיו. חכמים התירו לחכם מיוחד בעיר יבנה בשם 'אילא' ליטול שכר 4 איסרים לבהמה דקה ו6 איסרים לבהמה גסה שיש בה יותר טורח, והיה נוטל את שכרו פעם אחת על כל בכור בין אם הבכור היה תם ובין בעל מום שלא יחשדהו שפוסק משום הממון שמקבל.

אסור לקחת ממון בעבור לימוד תורה והוראת דין שכתוב **"ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני ה'"** כשם שה' ציווה את משה בחנם כך יש ללמד בחינם, אדם שלא מצה מורה שילמדו בחינם ישלם למורה שכתוב **"אמת קנה"** אבל כשיחזור וילמד לא ייקח תשלום שכתוב **"ואל תמכור"**.

הנוטל שכר בשביל לדון דין או להעיד עדות או להזות ולקדש מי פרה אדומה מעשיו בטלים, ומותר לקחת תשלום עבור הבאת האפר ממקום למקום או מילוי המים שאינם מצווה. כהן שנטמא בדרך בשביל לעשות אחד מהדברים הללו יכול לגבות תשלום עבר הפער באכילה שתיה וסיכה של חולין במקום של תרומה, ומדובר שהכהן נטמא בצורה המותרת לו כגון שעבר דרך בית הפרס (שדה שהיה בה קבר שנחרש) שמותר לעבור בה אם מנפח בפיו את העפר ובודק שאין בו עצם כשעורה ואסור לאכול בתרומה, או שעבר בבית הפרס שנדוש ברגלי אדם שמותר לעבור בה בלי ניפוח וטמא לתרומה, או שנטמא מנבילה או שרץ שאין איסור לכהן להיטמא להם ואסור בתרומה. זקן יכול לקבל תשלום עבר רכיבה על חמור, וכל אדם